

Arrest

nr. 74 426 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 15 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 8 december 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 december 2011.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers' asielaanvragen werden geweigerd omdat het beweerdde asielrelaas van verzoekers ongeloofwaardig is en zij niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op de bescherming van hun nationale overheid. De psychologische problemen van verzoeker houden verder geen verband met de criteria voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke

maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal blijkt dat de overheidsinstellingen in Macedonië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers brengen hiertegen in dat uit de informatie van de commissaris-generaal zelf blijkt dat de Macedonische politie nog nood heeft aan een aantal hervormingen. Dit doet geen afbreuk aan de feitelijke vaststellingen dat de maatregelen die door de Macedonische overheid werden genomen nu reeds voldoen aan de vereisten van artikel 48/5, § 2. Het artikel dat verzoekers bij hun verzoekschrift voegen maakt melding van latente discriminatie in Macedonië, maar gaat verder niet in op de vraag of de Macedonische overheid de redelijke maatregelen zoals beoogd in het voormelde artikel hebben getroffen.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar hun verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 januari 2012 door:

dhr. F. HOFFER,

voorzitter,

mevr. A. DE POOTER,

toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

F. HOFFER.